

ABONY

Szerkesztőség

II-ik kerület 460. házszám,
 a lap szellemi részét
 illető közlemények küldendők.

Kéziratok vissza nem
 utatnak

Kiadóhivatal

SZERDAHELYI JÁNOS
 könyvnyomdája, hová
 az előfizetési pénzek, a hír-
 detések és ezeknek díjai,
 valamint a felszólamások
 küldendők.

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS SZÉPIRODALMI LAP. — MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP.

Előfizetési díj:

Helyben házhoz hordva és vidékre küldve egész évre 8 korona, fél évre 4 korona, negyed évre 2 korona. Egyes szám ára 16 fillér

Felelős szerkesztő:
 TEMESKÖZY GERZSON.

Főmunkatársak:
 VIEVERÁN ISTVÁN, BATTIK MIKLÓS.
 Kiadótulajdonos: SZERDAHELYI JÁNOS.

Hirdetmények,

nyiltterek, valamint hirdetési díjak, közvetlen a kiadó hivatalhoz küldendők. Nyílttér sora 1 korona.

Megyebizottsági tag választás.

(y.) Kedden ment végbe nálunk a két megyebizottsági tag megválasztása.

Mostanában már elszoktunk azoktól a nagy hü-bóktól, zajtól és portól, amit ily választások valamikor felverték, amidőn egyesek minden áron megyebizottsági tagok kívántak lenni és lettek is nem épen azért, mintha valami leküzdhetetlen vágyakat éreztek volna a választó közönség érdekeiben való nagy munkásságra, vagy hogy valami nagy erőttől duzzadoztak volna a város javára fáradozni, a közgyűlésekre feljárogatni s ott az illetékes tényezőket informálni, a város érdekeiről meggyőzni, kultur törekvéseinket előmozdítani, anyagi viszonyainkat előre vinni, hanem részben hogy egyéni hiúságukat kielégítsék, Isten tudja miféle szempontokból befolyásra telessenek szert és részben azért, hogy megmutassák, hogy én olyan ember vagyok m. t. publikum, a kinek már kicsi Macedonia!

A közelmúltban azonban már alább hagytak ezek a nagyra törekvések s csak kisebb méretekben nyilvánultak meg itt-ott mesterkedések, a választó közönség véleményének eltérítésére, befolyásolására egyes ambíciók érdekében, sajnos, sokszor elég szép sikerekkel.

Hiszen jó jó, — úgy volt, úgy is lesz, hogy az ambíciók törekedjenek az érvényesülésre, de tisztelt uraim, csak szerényen, mert rettenetes nagy különbség az, ha én magam könyökölök ki magamnak társadalmi posztót, mintha arra a közvélemény, polgártársaim bizalma, ragaszkodása szállít föl és helyez el, mert ezzel kötelezettségek járnak s azoknak buzgó teljesítése, amaz csak titulus, minden morális alap nélkül.

A mostani választás már ismét egyike volt az érdekesebbeknek, nem épen a nagy érdeklődés szempontjából, hanem azért, mert az egységes vezetés és irányítás hiányában igen csak megoszlottak a vélemények s p. o. az alválasztó kerületben a választás kihirdetéséig nem lehetett bizonyosat tudni a megválasztandó személyére.

Az első választó kerületben ellenben ft Lévay Mihály orsz. képviselő megválasztása bizonyos dolog volt.

Érdekesek voltak azok a manipulációk, melyeket a szavazó lapokkal üztek a fürge kortesek. Mind a két kerületben csak egy-egy volt választható, de azért két-két személyre is szóltak a cédulák, a választó közönség világos megtévesztésére, hogy egyik jelölt a másik hátán jusson be a dícsőségbe.

Hanem minden mesterkedések daczá-

ra a választás eredménye az lett, a mit a választók nagyobb zömének előzetes értekezletein elhatároztak, nem szólva a mozgalmak politikai hátteréről és egyes baklövésekről.

Az első választó kerületben Sivó Jenő választási elnök hirdette ki az eredményt, melyszerint beadatott 117 szavazati lap, melyből ft. Lévay Mihályra esett 98, Nagy Lajosra 12, Dobozy Kálmánra 5, Szakáll Lajosra 2. E szerint itt ft. Lévay Mihály lett megválasztva.

A második alválasztó kerületben dr. Thaly Gábor elnök hirdette ki az eredményt, melyszerint beadatott 172. szavazati lap, melyből Nagy Lajos kapott 63-at, Dobozy Kálmán 54-et, Szakáll Lajos 36-ot, dr. Hiru Márton 14-et, ft. Lévay Mihály 4-et és Liphay György 1-et. E szerint itt Nagy Lajos lett megválasztva.

A választás minden nagyobb emóció nélkül ért véget s három évig nyugodtan alhatunk.

Erzsébet királyné emléke.

Szép, poetikus, lélekemelő ünnepélyt rendezett tegnap polg. iskolánk tantestülete bold. Erzsébet királynénak névünnepe alkalmából, amit kedvesen vezetett be a leány növendékek énekára Erzsébet gyászdalával. Szépen szavallta Szücs Va-

ben is megy az ilyesm.

Mindenből volt bőven, még a dohányból is, noha panaszos hangon hozta föl ft. Vertes plébános hazigazdánk, hogy későn jutott a dohányvágóhoz, mert a financok vágta rajta, ami minden bizonytal nagy befolyással volt a plébános ur dohányának jóságára...

De volt bőven felkészítő is, amit én ama meglepő jelenség aposztrófálásával vezettem be, amely a különböző felekezetek lelkészeinek és egyházi férfainak ily impozáns egyetertésében és szeretetében nyilvánul meg; folytatta dr. Székely ref. lelkész ama örömeinek kifejezésével, hogy az áldott jó lelkű hazigazda iránt amnyi évek múltával is oly nagy aranyokban nyilatkozik meg az abonyiak felekezetkülömbőség nélküli szeretete; folytatta Papp Peter főjegyzőnk, a társaságnak hozzánk való invitalásával; folytatta ft. Pozsár Endre lörinekatai plébános a baráti szeretet magasztos érzelmeinek apolására irányuló buzdításával, szeretett hazigazdánk vendégeinek elítésével s a kedves társaság minden tagja szellemesebbnél-szellemesebb felkészítőivel.

Dehát vége lett a szentmártoni búcsúnak is, melynek csak szép, tiszta, igaz baráti érzelmei maradtak meg s az azokra való visszaemlékezés boldogító tudata, akik nemcsak a hűletnek, de a társadalmi élet fejlesztésének is oly lelkes, buzgó, magas erkölcsi színvonalon álló apostolaj,

A szentmártonk ta ak.

TÁRCA.

Szentmárton lúdja és kátája.

Irta: Temes.

— Az „Abony” eredeti tárcája. —

Szent-Márton lúdairól az a legenda, hogy midőn Szent-Márton üldözői elől egy búzavetésbe menekült s már-már sikerült is neki előlük elhajlóznie, egy csomó lúd talált rája s azoknak hangos gagogásai vezettek nyomra a pogány katonákat, kik aztán a hitteditőt elfogták.

Hat bizony ez csunya dolog volt a ludaktól, s azóta bizony sok lúd megkeserült ezt Szent-Márton napján, a többek között az a hat lúd is, melyet a pozsonyi hátsorsosok szállítanak minden év Szent-Márton napján az uralkodó asztalára, valamint azok is, melyek a Szent-Mártonkátai parochian jól kihíván, az vala rendeltetésük, hogy az abonyi búcsúsok étvágyát csillapítsák.

A szentmártonkátai búcsú Szent-Márton napjára esven, ft. Vertes A. János plébános szíves invitalására fölkerekedünk tehát szamszerint öten, hogy földi búneink levezeklésére részt vegyünk a szentmártonkátai búcsún, minthogy ez jó keresztényekhez részben méltó, részben illő.

Ugy az álmoskönyv, mint a gyakorlat szerint is: plébánián ebédelni — jó! Az a nagykátai ebéd is jó volt, annyival jobb minden más ebédel, mert a nagykátai végállomáson nem a mi

vonatunkba szaladt bele a pesti vonat, hanem abba amelyik előttünk ért be az állomásra és így a budapesti Rókus-kórház helyett még is csak a szentmártonkátai plebánián kosztolhattunk, ami mindenetre óriás különbség. Dehát megmentett bennünket az az istenes szándék, hogy búcsúra mentünk.

Végtelen szeretettel fogadott bennünket a falu áldott jó lelkű plébános, ami előre tudható dolog volt, de ami nem volt előre tudható s ami igazán meglepetést keltett közöttünk, jámbor búcsúsok között, hogy ebédre megérkezett a másik felekezet lelkésze, dr. Székely József ref. pap is, továbbá a kálamistak derék rektora is, akik az ebéd közben lefolyt eszmecsere alatt, kedves házigazdánkkal együtt fenyes bizonyoságot szolgáltattak annak, hogy mily nagy kincs egy község fejlődési viszonyaira a felekezeti türelem, béke; a vezetők egyetertése, egymásiránti szeretete és nagyra-beesülése.

A délutáni istentisztelet után — melyen buzgóan vettünk részt, s amelyen Kováts Béla barátunk is kifejtette kántoriális tudományát, egy szép énekkel és orgonajátékkal toldva meg a litániát, — a vendégszerető plébánián újra csak összejött a déli társaság, kibővülve lörinekáta kedves és kedélyes plébánosával, a helybeli rkath. kántorral és kedves nejevel s a hajnali órákra olyan takaros megyebizottsági tag választást rendeztünk, élünkön kedves hazigazdánkkal, hogy annak kifolyásaként a református tiszteletes megválasztása holt bizonyos.

Hja, jó bor és jó dohány m lett könnyeb-

lerika Balla Miklós „Erzsébet királyné” című költeményét, valamint Kassa Pali Sebestyén „A nagy sírra” című költeményét. Kimagasló része volt az ünnepélynek Lengyel Klára tanárnő ünnepi emlékbeszéde, amit emelt az előadó kedves, megjelentése, mélyen átértzett szabad előadása, ami épen szokatlanságával hatott halas közönségére s aminek méltó és megindító befejezése volt a nagyszony egyik kedves dalának: „Lehullott a rezgőnyárfára aranyszínű levele” a leánykar általi előadása. Valamint Buday Tekla tanárnő értekezése „Erzsébet tornya”-ról. Nemkülömben kiváló művelvezetést nyújtott Seewald Iduska szavallata. Ábrányi Emilnek „A kapucinusok sirboltjában” című remek, de nehéz költeményének könnyekig megható precíz előadásával. Az ünnepélyt méltóan fejezte be Bethoven gyászindulója Kiss Juliska zongorajátékával, kísérve három fiú növendék hegedű előadásával.

Polgári iskolánk barátai szép számmal vettek részt az ünnepélyen, kár, hogy az ellenségei is nem jelennek meg az ilyes alkalmakkor, hogy fogalmuk lenne a kultúra e nemes intézményének szükségéről és aldasos működéséről.

T.

Abonyi Gyula.

Az „Egyetértés” című napilap egyik cikkének címét viseli az a név, amelyet e cikk fölé helyeztünk.

A napilapok hozzák tudomásunkra azt a szép ünnepélyt, melyet a „Nemzeti Színház”, ezen legelső kulturműintézetünk tagjai rendeztek abból az alkalomból, hogy ezen előkelő művész-gárda egyik tagja, Abonyi Gyula, földünk, a mi aranyos Gyula bátyánk im 25 év óta tagja a „Nemzeti Színház”-nak, tagja egy előkelő művésztestületnek, buzgó, tehetséges apostola nemzeti művelődésünknek, haladásunknak, törekvéseinknek.

Es amidőn a fővárosi napi sajtó az események fölötti lázas, sebes vonulásában megáll egy pillanatra, hogy felmutassa ezt a jubiláris időpontot, ez a momentum megtisztelő lehet Abonyi Gyulára, de tisztesen megtisztelő reánk, abonyiakra, akiké Abonyi Gyula.

Innét indult el arra a pályára, melyre — annó akkor — a rokonok és ismerősök aféle szárnó mosolya kísérte, de Arad, Nagyvárad, Debrecen és Budapest lelkes, művelt közönsége tapsviharokkal fogadta.

Az a mosoly ma is megvan a mi ajkainkon, de a mosoly mögött nem az a szánalom van, mely a papnövendéket sajnálta, hanem a lelkesedés, az öröm és büszkeség érzete a fővárosi sajtó

Tértivevény.

Irtá: Csehál József.

Kedves barátom Sántán Laci! Az „Abony” november 13-i számában megjelent kedves tárcád fejében, melynek címe: „Bevezetés”, szolgáljanak alant soraim törtivevényül. Igazolják, hogy tárcádat megkaptuk, le is közöltük és íme várjuk a bevezetést logikailag követő folytatásokat is.

Igaz! A törtivevényt voltaképen a „felelős”-nek kellett volna megírnia ez nem nekem, aki csupán bűnrészes vagyok az „Abony” szellemi (?) részét illetőleg és nem az értelmi szerző. De mondogy, mután Sántán vagy, hát úgy is előbb-utóbb találkozunk a gyehennában, Te is Édesem, a „felelős” is, meg én is; hisz mindannyian, akik, bár egy pillanatra is fekete nyomdafestékbe mártottuk ujjainkat és arottuk, ama pillanatig patyolatföher lelkünket, mar is, a pokol biztos martalekai vagyunk.

Es ez másként nem is lehet! Te, mint Sántán, amúgy is odaváló vagy; a „felelős” pedig ezért kerül oda, mivel szabad óráiban számtalan szerencsétlen, vérfit rabol meg égi és földi szabadságotól, véréket az, elég izléstelenül rózsásnak mondott rabbilinésekre, én meg...?

Ajjaj! Anyyira feketének érzem lelkemet, mintha valóságos fedákkremmel lakkozták volna be. Próbáltam ugyan vezekleni, büneimet leróni avval, hogy elmentem Sági Gyula professzor úr előadásaira és hogy három szuszra elolvastam Pauer Imre „Aettkai determinizmusát”; hanem csalódtam, lelke nem lett cseppet sem feketébb,

és a „Nemzeti Színház” művészeinek üdvözlő hála-lája fölött.

Egyik előadás előtt gyülekeztek össze a színpadon a Nemzeti Színház művésznői és művészei, hogy kitüntető szeretetük jeleivel halmozzák el a szeretett pályatársat, Abonyi Gyulát 25 éves jubileuma alkalmából, amidőn is egy arany gyűrűt és egy diplomát nyújtottak neki e szép nap emlékeül:

A diploma tartalma a következő:

„Kedves barátunk és pályatársunk! Te a mai napon negyedszázados tagja lettél a magyar színművészet első templomának, a budapesti Nemzeti Színháznak. Mi nem vagyunk hivatva művészi érdemeid fölött ítéletet mondani, csak azt engedjük meg, hogy mint pályatársaid, nagyrabecsülésünkkel teged szívünk melyéből ünnepeljünk. Te a lefolyt negyedszázad alatt nemes, baráti indulattal viseltetél irántunk, szeretettel érintkeztél velünk, pályatársaidal ott, ahová minket hivatásunk és kötelességünk Isten akaratával egy csoportba helyeztél. Fogadd ezért halas köszönetünket s engedjük meg, hogy miképpen te minket tekintettel testvéreidnek, — úgy tekintsünk mi is téged tisztelettel, szívünk forró és őszinte szeretetével a mi testvéreinknek. Mai ölekezésünk maradandó jeleként nyújtjuk át neked ez iratot és e gyűrűt. Az irat juttassa eszedbe szerető testvéreid névsorát. A gyűrű pedig emlékeztessen egyrészt arra, hogy a mai napon ezüstlakodalmat tartod régi ideáladal, a Nemzeti Színházzal, másrészt, hogy mint e karikagyűrű, te is egyik olyan szemé vagy a lánecnak, mely minket a múltban, a jelenben, a jövőben szerető testvéreidül összefűz. Magyar hazánk javára, színművészetünk dicsőségére, mindnyájunk örömeire éltesse Isten sokáig.”

Aláírva a színház összes művésznői és művészei által.

A hála könnyeivel szemében köszönte meg a kitüntetést a kitüntetett művész, de könnyesek lettek az ünnepők szemei is a szeretettől, melynek legigazabb jelei voltak azok a virágok, melyeket a pályatársak nyújtottak át a jó pályatársnak.

Mi is szeretettel, igaz rokonszenvvel és nagyrabecsüléssel üdvözlőjük kedves Gyula bátyánkat annak a közönségnek nevében is, melyet ő anyyira szereti s amely neki anyy halával tartozik.

Éljen sokáig meg a művészetnek s még tovább a szeretetnek, mely egész életének legfőbb és legszebb jellemvonása volt és lesz.

T.

Merénylet egy tanítónő ellen.

Híres fiokó volt a ceglédi-úti iskola III. fiúosztályában S Nagy Imre; nap nap után agyba-főbe verte osztálytársait, amiért aztán Konyecsni tanító kénytelen volt eltávolítani. A fiú anyyja S. Nagy Teréz, szerencsét próbált az újszászi-úti is-

de agyán a fenti vezekles befolyása alatt határozottan meglágyult.

Igy kerültén aztán a tárcairói pályára, ahol, rokonelemek között csakhamar teljesen honosnak éreztem magam.

Azt mondod, édes Sántám, hogy már korai gyermekeletedben megnyilvánult Te benned a hajlam a maliciához. Helyes, az eles fegyverek mindig imponálnak támadóinknak, legyenek azok akár egy kardpengétől, akár egy finom hegyes tolltól, akár egy piros pici nőnyelvecsketől képviselve.

Látod, kedves Satanom, amit Te malícia alatt vindikálsz magadnak, az én bennem is megvan, csak hogy nálam emé talentum szarkazmus nev alatt szerepel.

Valamikor Baranyában járván, egy kedves úritársaság körében valaki tudakozódik akkori hivatali főnököm, mint személyes barátja felől.

— Köszönöm szives érdeklődését; éli napjait saját külön ortografijára szerint! — adom válaszul. A jó ember eme piperecikkel tudniillik hadilábon állott.

Persze a kérdezősködő nem késelt ezt megírni főnökömmnek. Hazaérkeztem és jelentkeztem főnökömmnek. Dühösen nekem esik, vajjon hogyan tehettem őt neveltségessé az emberek előtt. És azután állandóan haragudott rám, úgy, hogy kollegáimnak ez fel is tűnt. Kérdeztek, fagattak, persze nem akartam megmondani főnököm haragjának valódi okát, hanem tapintattal kitérve csupán azt feleltem, hogy a hivatalos titok megemlékezésével vádol.

Persze megsúgták neki válaszom s íme a

kola III. osztályát vezető Veveránné Wárlám Róza tanítónővel, aki a könyörgő anyy rimánkodására felvette osztályába a gyermeket azzal a feltétellel, hogyha a kitűzött 2 heti próbaidő alatt megbecsüli magát, rendes tanulónak is be fogja írni. Egy, két nap ült is a fiú a helyen mint egy megtestesült ártatlanság, mint egy szobor. Harmad napon azonban a szobor, azaz a fiú rugdalózni, kapálózni kezdett, negyednapra már parázs verekedést rökötöztött az osztályban, ötöd nadra valóságos réme lett osztálytársainak, akik között felbontotta a rendet, a békességet, mivelhogy amit or csak szeret ejthette alaposan helybenhagyta hol egy két, hol másikat. A tanítónő természetesen nem nezte el az iskolai komizkodást, hanem igyekezett szeretetteljes, majd szigorubb nevelési módokkal hatni a vásott fiú felkületére; de úgy látszik mindezekre nem inktinált; maradt továbbra is megrogott rossz fiú. Minthogy pedig a garabonciás diak ottmaradása csak hátrányára vált volna a rendezés és békességesség együttelehez szokott 90 tanulónak, de mert a javuláshoz sem mutatott hajlandóságot, a tanítónő hazaküldte a fiut azzal az izennel, hogy osztályában tovább nem tűrheti, vigye vissza anyyja abba az iskolába a hova beíratta s a hova lakásánál fogva is tartozik. Erre az anyy boszútól lilhegve f. hó 15-én delelőtt fel 9 órakor felrohant az iskolába, betörtetett a tanterembe s ott, e helyen nem reprodukálható illetlen szavakkal sértegette az oktatással javában foglalatokodo tanítónőt aki mit-sem tett egyebet, mint távozasra szolítottta fel a ronitens anyat. Ez ahelyett, hogy távozott volna, magasra emelt öklökkel rohant az emelvényfele, hogy a tanítónőt megüsse. Szerencsére a tanítónő nem vesztette el lengyel bátorságot; a felemelt öklöket azon pillanatban egy gyors fogással a felbőszült asszony testéhez szorítva atnyalabolta s így tuszkolta kifelé a gyermekek szentelyéből a folyosóra. A segélykiáltásra elősietett osztályából Veverán István tanító aki megragadta a merénylő asszonyt, kérdőre vonta a skandalumot okozó eszelekedetőt s hivatkozva arra, hogy a felszentelt hely tilalmas az elegtetel szerzésre, de tekintettel a kiesődült gyermekekre is — akik úgy sem ismerik az esemény lenyeget — bantatlan szabadon boesajította az iskola integritását s a tanítónő reputációját meggondolatlanul, sőt rossz akaratból sértegető anyat azon utómegjegyzessel, hogy az elegtetelt a megfelelő hatóság igazságos ítéletétől fogja megkapni az iskola is, meg a tanítónő is.

A lárma természetesen felbomlott a rend a többi osztályokban is, melyeknek tanítói Galló Pál és Tantossy Kalman szinten tanúi voltak a folyosóu vegbement jelenetnek.

A boszuját ki nem elegitett asszony, mosdatlan szájából kitélhető szavakat kiabálva esavargott a piac felé, hogy maga irányában hangulatot keltsen az a nő aki csak iment típorta sarba az az iskola tekintelyet, a tanítónő beesületet ártat-

haladatlan ember, ahelyett, hogy elismerte volna tapintatosságom, meg dühösebb volt rám ezentul.

Egyszer pedig egy nagy nyugatmagyarországi város színházában premier volt; színre került egy nagytekintélyű, nagyvagyonú es nagybefolyású városatyának drámája; gondolom a „fehermájú grófnő” volt a címe.

A városi hírlap szerkesztője engem küldött a színházba es megbízott a kritika megírásával.

Persze, előadasközben, a közönség jó felenek példájára én is edesden elszenderedtem zártszekemben.

Amidőn előadás után a szerkesztőségbe sietve meg kellett volna írnom a kritikát, nem tudtam egyebet a színdarabról, mint azt, hogy egymasután hatan is agyonlövők önmagukat a színpadon.

Azt irtam tehát:

„A városi színház premierjeként adták ma Kraxelhuber Tobiasz jeles polgartársunk öt felvonásos drámáját: „A feketemájú báró”-t. Sokat lövöldöznek a színpadon!”

Es kérlek, kedves Sántán! Azt hiszed, hogy Kraxelhuber ur meg volt elegendve kritikámmal? Dehoggy!

A lapnak felmondta a berletet, a szerkesztő pedig engem kitessekkelt.

Ami azonban a malícia avagy szarkazmus hasznosítását illeti, erről legközelebb meselek Te neked.

lanul, az a nő, aki az iskola fenntartásához, a tanítók díjazásához, sem a közterhekhez soha egy petákkal sem járult s nem járul, sőt őt magát s gyermekét a kegyes jó lelkek irgama látta el elemmel, ruhazattal; ime, ez a nő packázik az iskolával és a tanítósággal szemben kimutatott gonosz indulatai által. De hogy sem az iskolával, sem a tanítóval — mint hivatalos személlyel — egy könnyen packázni nem lehet, majd igazolni fogják a következők, amennyiben a felhívó eseményről sürgősen jelentés teretett Ft. Lévy Mihály apát, esperes plébános, iskolaszéki elnöknek és feljelentés nyújtott be a főszolgabíró hivatalhoz a megtorló intézkedések megtétele végett. Valószínűleg a királyi ügyész is bele fog avatkozni a dologba, mert a tanító, mint köztisztviselő is szenvedett sérelmeket.

A leírt eseménnyel kapcsolatban adjuk Pest-Pilis-Solt-Kiskun-vármegyének az iskolarend védelme tárgyában alkotott és a m. kir. belügyminiszter által megerősített szabályrendeletet, mely kivonatossan a következőket tartalmazza.

1. §. A mennyiben súlyosabb beszámítás alá eső büncselekmény nem forog fenn, kihágást követ el és 50 forintig terjedhető pénzbüntetéssel büntetendő azon, — a tanügy felügyeletére nem hivatott egyén:

1. Aki valamely nyilvános iskola tanhelyiségébe a tanítás ideje alatt illetéktelenül és engedelem nélkül bemegy és a tanítást az által, hogy onnan az illető tanár, tanító vagy helyettesének felhívására azonnal nem távozik, vagy szándékosan bármely helyiségében a tanulók előtt erkölestelen vagy oly magaviseletet tanúsít, mely a tanári vagy tanítói tekintélyt sérti vagy kisebbíti.

2. §. Kihágást követ el és 50 forintig terjedhető pénzbüntetéssel büntetendő az aki a tanulásra vonatkozó jogos tanítói intézkedést tudva megbuzulva vagy a tanítványt ily intézkedés iránt engedelmességre rábírja.

3. §. A pénzbüntetés az iskolaalap javára fordítandó és behajthatatlanság esetén az 1879. évi XL. t. cz. 22., 29., és 30. §-a szerint elzárásra változtatandó át.

Ugyan ilyen szellemben védi az iskolát, illetve a tanítót — mint köztisztviselőt — az 1907. ben hozott népoktatási törvény azzal a különbséggel, hogy az új törvény szerint a királyi ügyész áll a megsértett tanító védelmére. A mostani esetben a járási főszolgabíró előtt tett panasz alapján a járási főszolgabíró fog ítélni a közölt megyei szabályrendelet valamelyik pontja értelmében. Hogy az ítélet elég súlyos lesz, azt már a kihágás mérvéből is lehet következtetni.

E s e t e k.

A z é r d e m? Egy szegény özvegy zsidó asszony folyamodott közsegélyért a városhoz, mert apró gyerekeit nem tudja eltartani, ő maga dologra képtelen. Legfőbb indoka az volt a kérelmének, hogy megérdemli a közsegélyt, mert hisz 7 apró gyereke van.

— Ez is érdem? Szólt közbe egy városatyja, akinek soha sem volt gyereke.

Mit szólnak ehhez a filantropusok, akik hazafiságból is, emberszeretetből is, de a fajfentartás nemes ösztönétől sarkallatva küzdenek az „Egyke,” az egy gyermek rendszer könyelmű és elítélendő cselekménye ellen?

De mit szólnak azok a családos apák, anyák, akik egész életüket szentelik gyermekeik fölnevelésére, megvonva maguktól mindazt, ami az életet kellemessé teszi s mind azt, a miben a gyermektelen hazastársuk daskalkodhatnak.

Bizony-bizony mondom, ha ilyet hall egy családos ember, az arcába szökik a vér. A haragtól-e, vagy a szégyentől? Annak elbírálását a sok gyerekű családfelekre bízom.

Ballagok a Havas Ignác boltja mellett. Mögöttem valami nagyot zuhan. Hátratekintek s látom, hogy a keresztutat tisztogató ember egy nagy lapot sarat csapott a járda melletti pocolyába. De azt is látom, hogy egy fiatal ember áll meg a járda végén. A fölfreccsenő sár becsapta. Egy pillanatig gondolkozik s aztán szép esendően megindul.

Bizonyára azt gondolta, hogy ha az életben csupán csak ekkora és ilyen becsapás éri, ezen nem érdemes felháborodni.

En meg azt gondoltam, hogy ha azt akarod, hogy soha ennél nagyobb becsapás ne érjen, ne házasodj meg. Azt hiszem, hogy az az aglegényességhez közel álló fiatal ember is így gondolkozik — e g y é b k é n t.

MI UJSÁG?

— **Eljegyzés.** Szakáll Lajos ipartestületi elnök, városi képviselő kedves leányát, Ilonkát, polgári iskolánk végzett növendékét eljegyezte Molnár Károly budapesti hentes-üzlet tulajdonos, Molnár Zsigmond helybeli gazdálkodó fia.

— **Esküvő.** Gaál Ferenc előkelő iparosunk, városi képviselő, kedves leányát Esztléket, ma vezető oltárhoz Kovács Lajos budapesti szabó iparos.

— **Gulner Gyula emlékezete.** Az abonyi Casino után az Országos Casino adozott ünnepet Gulner Gyula egykori igazgatója emlékének. Vasárnap nagy lakomát rendeztek a Casino tagjai és igazgatósága, melyen felavattak Gulner arcképet, mely Sietka Gyula műve, akit szintén lelkesen ünnepeltek sikerült alkotásáért. Az ünnepi felköszöntőt Horánszky Gyula mondotta.

— **Őszi vásárunk.** Abony községben az Andras-napi országos kirakodó- és lóvásár f. évi november 27-ik napján fog megtartatni, mely vásárra — a járványosan fellepett száj- és körömfajás miatt — hasított körmű állatok fel nem hajthatók. — Ez bizony elég baj, jobb lett volna elhalasztani ezt a vásárt s helyette a járvány megszüntével pótvásárt kérni. De talán így is lehet majd annak idején.

— **Tánciskola.** Az abonyi ipartestület vigalmi bizottsága, ma 20 an, az ipartestület helyiségeiben 60 filleres beletidljával tánciskolat rendez, mely — bár külön meghívók nem lettek kibocsátva, — igen sikerültnek ígérkezik. Az érdeklődőket ezúton hívja meg a rendezőség.

— **Figyelemztető táblák.** Mult keddén az újszászi-úti iskolában történt felhívó incidensből kifolyólag Ft. Lévy Mihály apát, iskolaszéki elnök azonnal intézkedett, hogy a tanterem ajtója a belepést tőlalmazó táblákkal láttassanak el. A midőn feltétlen elismeréssel adozunk főpapunk célszerű intézkedéséért egyben mi is kérjük gyermekeik ügyében a tanítókkal érintkező szülőket, hogy ügyes-bajos dolgukat a tanórák után intézzék el az illető tanítóval. Mert elvégre is tudnunk kell azt, hogy az iskola tanterme oktató és nevelőhelyiség, olyan hivatalos lokalitás, ahol szórakozni, pörlekedni, a tanító tekintélyét a gyermekek előtt rongálni nem szabad. Egyébként pedig a szülő ha tisztességes, illedelmes, jó szóval érintkezik a tanítóval, sokkal többre megy, mint a felhívó gorombaságokkal.

— **Praktikus ceglédiek.** Szomszédainkat már nem elégíti ki, hogy ha nappal is tudják, hogy hány az óra. Ugy okoskodnak, ha már van villanyvilágításuk, világítsák ki a toronyórát, hogy éjjel is tudják, hány az óra. Nálunk azonban még nappal sem érdeklődik senki sem az óra iránt, elég ha háromszor tudjuk naponta, hogy delben, mikor harangoznak 12, este 7, reggel 4 óra körül jár az idő, ennyi pedig elég egy abonyi embőrnök, akik Göre Gábor bíró úrral együtt fujják, hogy:

„Mit tudom én hány az óra?
Nem vagyok én torom óra!”

— **Fogadja meg tanácsukat** és használjon valódi Feller-féle „Elsalluidot”, ha esz, köszvény, rheuma, szagatás vagy szurás bántja, ha derékfájás, fej-, fog-, ideg-, izomfájdalmak, bémulás, zsába, influenza, remegés stb. gyötrik. Próbálatja bérmentve 5 korona. A székelést szabályozza, emésztési zavarokat, puffadtságot, lázas állapotokat megszüntetnek a Feller-féle hashajtó rebarbara „Elsapitulak”. 6 doboz bérmentve 4 korona. Rendelések intézendők Feller V. Jenő gyógyszerészhez Stubica, Centrale 124. szám, (Zágráb megye).

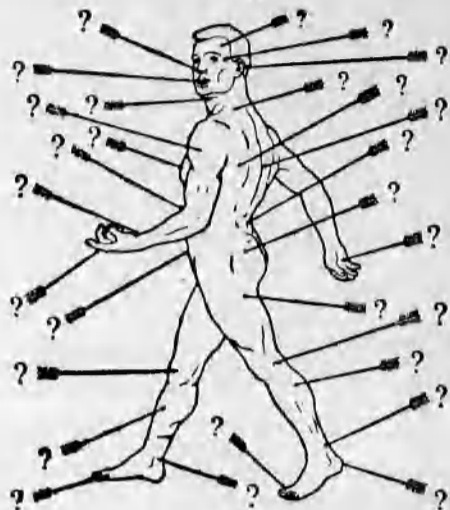
— **Költözködés.** (Párbeszéd.) Hová hurcolkodtok Misi?
Esterházára.
Mi a csudának oda?
Ott terem aó Esterházy cognac.
Csajsi, hiszen az nem terem, az Pesten gyártják!
— Hát akkor Pestre hurcolkodunk.

Lisztpiaci árjegyzék.

— Fléger Géza gőzmalma heti jelentése. —

A B liszt 35 fillér. — O as liszt 34 fillér. — I os liszt 33 fillér. — II-es liszt 32 fillér. — III as liszt 31 fillér. — IV-es liszt 28 fillér. — V-ös liszt 23 fillér. — VI os liszt 21 fillér. — VII es liszt 16 fillér kilója. — Feher rozsliszt 23 fillér. — Vegyes liszt 12 fillér kilója. — Búza és rozs korpa 860 korona mázsája. — Búzahaj 4 korona. — Söpredék liszt 7 korona 100 kilónként, zsák nélkül. Tengeri: 100 kiló 13— kor, 1 veka 310 korona — Tengeri dara 1240 korona, árpa dara 1520 korona mázsája.

Vannak fájdalmai?

Használjon Feller-féle Elsalluidot és Feller-féle Elsapitulákat, melyek egyedüli készítője Feller V. Jenő udvari gyógyszerész, Stubica, Centrale 124. sz. (Zágráb-megye).

I. A Feller-féle Elsalluid saját tapasztalatunk szerint fájdalomcsillapító, gyógyító, gyengeséget megszüntető hatással bír, gyorsan és biztosan gyógyít eszűt, köszvényt, ideggyengeséget, oldalszurást, szagatást, influenzát, fej-, fog- és derékfájást, zsábát, bémulást, szemfájást, migránt, sok itt meg nem említett betegségtől megszabadítja az embert. A Feller-féle Elsalluidot rekedtség, nátha, mell-és torokfájás és légúronat vagy hüthől eredő bajok ellen is páratlan gyógyszerrel használják. Valódi csak úgy, ha minden üveg a „Feller” nevet viseli. 12 kis vagy 6 dupla vagy 2 speciális üveg bérmentve 5 korona. 8—30

II. Továbbá tudomására óhajtjuk hozni, hogy az emberek ezrei gyomorhajók, göres, étvágytalanság, vesegégés, hányási inger, rosszullet, felhőgés, puffadtság, dugulás, aranyeres bántalmak és különböző emésztési zavarok ellen kitűnő és biztos sikerrel használják a Feller-féle hashajtó Rebarbara-Elsapitulákat. 6 doboz bérmentve 4 korona. Óvakodjunk azonban utánzatoktól és címezzünk minden rendelést gondosan

Feller V. Jenő gyógyszerésznek,
Stubica, Centrale 124. szám (Zágráb-megye).

Hirdetmény.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy a Bedekovich-féle házban (a nagyvendéglő mellett)

bádogos üzletet

nyitottam.

Eivállalok minden e szakmába vágó munkák elkészítését; kézmunkák kaphatók a legjobb kivitelben és a legolcsóbb árak mellett. Javításokat a leggyorsabban és igen olcsó árakon készítek.

Midőn a nagyérdemű közönség szives pártfogását kerem, egyszersmind biztosítom a legjobb és legpontosabb kiszolgálásról.

Kiváló tisztelettel

Paskesz Andor
bádogos mester.

Nyomdász tanulóknak egy jó családból való fiú fölvevették lapunk kiadó-hivatalában.

SZERDAHELYI JÁNOS
könyvnyomdája, az „Abony” kiadóhivatala
A B O N Y B A N.

Van szerencsém Abony város és vidéke t. közönségének b. figyelmét felhívni

könyvnyomdám,

hol igen jutányos áron és gyorsan szerezhetők be: névjegyek, lakodalmi és béli meghívók és mindenféle nyomtatványok.

A t. közönséget tiszta, modern és pontos kiszolgálásról mindenkor biztosítva, könyvnyomdám b. pártfogásukba ajánlva, igen tisztelt megrendelőimnek szolgálatára mindenkor örömet készen vagyok.

Kiváló tisztelettel

SZERDAHELYI JÁNOS
nyomdatulajdonos.

Szőlőoltványokat

szállít amerikai sima és gyökeres vesszőket különféle fajokban, fajtisztaságért jótállva, legdúsabb választékban a már évek óta elsőnek és legmegbízhatóbbnak ismert:

Kisküküllőmenti első szőlőoltvány-telep.

Tulajdonos: **CASPARI FRIGYES**
MEDGYES, 62. SZ (Nagyküküllő-m.)

☛ Tessenék képes árjegyzéket kórní! ☛

Az árjegyzékben található az ország minden részéről érkezett elismerő levelek, emellett minden szőlőbirtokos megrendelésének megtétele előtt az ismerős személyiségektől úgy szó, mint írásbelileg bizonyosságot szerezhet magának fenti szőlőtelep feltétlen megbízhatóságáról.

MAGYAR VULKÁNCEMENTGYÁR RÉSZVÉNYTÁRSASÁG

Központi iroda: Budapest, Vas-utca 25. szám. — Telefon-sz. 107-16. Gyártelep: Selyp. — Telefon: Hatvan 46.

Ajánl: Elsőrendű Selypi porlandcementet, Vulkánporland cementet, kitünő minőségűt, mely a porlandcement szabványait 50%-kal túlhaladja.

Hirdetés.

Fix fizetés és magas jutalék mellett alkalmazunk vidéki ügynököket, sorsjegyek részletfizetésre való eladásához. -- Havonként elérhető jövedelem 300-600 korona.

H e c h t Bankház Részvénytársaság,
Budapest, Ferenciek-tere 6.

Élelmiszerek, bel- és külföldi terményeket értékesítő vállalat

Beer Sámuel és Társa

A székesfővárosi pénztárnál óvadékot elhelyezett törvényszékiileg bejegyzett magánbizományosok.

Budapest Központi Vásárzsarnok.

Iroda: Csillag-utca 1. Telefon 42-26. Sürgőncím: Beer Csillagutca. Postatakarék Dheque számla 25153

Elfogadjuk mindenféle élelmiszerek bizományi értékesítést a legmagasabb napi áron a legjutányosabb feltételek mellett, gyors és előnyös lebonyolítással

Marhahúst, öltött borjúkat, juhokat, bárányokat, sertéseket, füstölt kolbász árukat, nyers- és füstölt sonkát, vadakat, élő és vágott lisztelt baromfit, halakat, élő rákokat, tojást, mézet, tejfelt, vaját, tehéntúrót, juhtúrót, sajtokat, hűvelyes vetemények, mákot, paprikát, zöld-székelyeket, burgonyát, korai főzelékeket, gyümölcsöket, alma, larsalma, körte, szamóca, málna, pöszmete, ribiske, meggy, cseresznye, barack, szilva, görög- és sárgadinnye, csemege-szőlő, borszőlő, must, bor, stb. stb.

A küldemények címünkre: Központi Vásárzsarnok vasutállomáshoz intézendők.

Heti jelentést kívánatra küldünk és készséggel szolgálunk mincennemű fevilágosítással.

A legtöbb kiállításon legelső díjjal kitüntetett és első orvostanárok által ajánlott kitünő minőségű

Esterházy cognac

mindenütt kapható!

Az

Esterházy cognac

a közönség kedvencez itala!

Esterházy cognacgyár

Központi iroda:

TELEFON
31-49.

BUDAPEST

TELEFON
31-49.

V., Csáky-utca 14. szám.